



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

43. De altera puella dæmoniaca in ducatu Iuliac[en]si, quam sacrificus quidam Lutheranus cum liberare vellet, miris dirisq[ue] modis à dæmone exceptus est: puella verò à Franciscano Catholico, tribus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

D. Doctor ex parochia sua D. Georgij, Venerabile Sacramentum SS. Eucharistiæ proferens post multas pias & salubres admonitiones preces, & exomologesin, idem Venerabile Sacramentum puellæ administravit, ac postea rursus interrogavit, num quidquam insolitum aut terribile videret. Illa verò cum nihil se porro videre responderet, sed optime se agi, diuina cooperante gratia, tandem D. Doctor parochus, discessum ab ea parum in domum suam regressus est. Hæc omnia gesta sunt in præsentia multarum honestarum personarum, quarum nomina habentur in libro germanico, ex quo nos hæc transulimus. Ipsa verò puella aliquot deinde diebus languore detenta est, at paulò post integre conualuit, communibus vitæ humanæ officiis vacans.

De altera puella demoniaca, in ducatu Iuliacensi, quæ sacrificus quidam Lutheranus cum liberare vellet, miris diris que modis à demone excepta est: puella verò à Franciscano Catholico, tribus demonij cibus, curata est.

CAP. XLIII.

ANno 1582. in Martio, in ducatu Iuliacensi si iuxta ciuitatem Marcoduram in territorio Birgell (sicuti à pluribus oculatis & fide dignis testibus, atque adeò ab ipso ipsius territorij Domino in præsentia multorum spectabilium virorum audiuius,) fuit quædam

uella vincti plus minus annorum, quæ
 a tribus dæmoniis obsideretur, miserunt
 amici ad ciuitatem Marcoduram, in qua
 est monasterium Franciscanorum, rogantes,
 aliquis ex fratribus dignaretur afflicte puel-
 læ exorcismis Ecclesiasticis opitulari. Venit
 quidam ex fratribus, qui cum rem aggressu-
 rus esset, quæsiuit vnum ex vicinis parochis,
 qui in laboribus exorcismi sibi assisteret, & o-
 portam suam accommodaret. Cumq; plerique
 recitarent, obtulit tandem se quidam, ordi-
 ne quidem & caractere sacerdos, sed qui iam
 in doctrinam Lutheranam propendere cœpe-
 rat, & concubina tanquam legitima (vbi eam
 appellabat) vxore vteretur, susceptis ex ea a-
 quot liberis, iamq; lectioni librorum nouæ
 religionis quandoq; vacabat. Is igitur sacrifi-
 cæ Franciscano illo fratre iam exorcismi la-
 boribus non nihil fatigato, in opus exorcismi
 succedit, compellat dæmonē, præcipit vt mi-
 gret. Dæmon mitis cachinnis & diæteriis ho-
 minem excipit, ait se nihili pendere ipsius ex-
 orcosmos, & nisi ea functione (nempe sacer-
 dotio) donatus esset, se sine mora illum per de-
 uasyluarum abrepturum: Teuton. *Ich wolt
 bald mit dich durch den Bysch fahren!*
Wies du das ampt utt. Ineptissime Cattule
 sic dæmon illum, per contemptū appellabat)
 vis rebus diuersis simul inservite, Domui,
 (decorans Ecclesiam) & isti Alteri, (designan-
 do

do Deum) & meretrici, quod est tibi impassibile. Respondit sacrificus; Ego illam non meretricis, sed vxoris loco habeo. Scilicet, ait dæmon: Ego verò vtar illa aliquando loco caballi. Fertur enim vulgò eiusmodi genus meretricū, vbi defunctæ sint, sessoribus agrari dæmonis. Postea cū Franciscanus ille accingeret sese ad sacrificandum, hic sacrificus semilutheranus & vxoratus) talis enim volebat haberi (accessit, vt sacrificaturo ministraret. Puella verò obsessa, cū nō procul à templo, in quo sacrificium fiebat, abesset, dæmō adstantes cœpit vociferari: Ineptus iste sacrificulus vult isto sublimi in loco suum præbere ministerium, quo indignissime fungitur. Ego verò sic illū coarctabo, vt quā primum præ animi angustia è loco isto sese propiciat. Quod & factum est. Nam misellus ille, qui nec in religione syncerus, & vita dissolutus, iam senē totus in ius & potestatem aduersarij concesserat, inuisibili dæmonis flagello sic diuexabatur, vt ab altari discedere compelleretur. Itapater, dæmones istud hominū genus, qui autam & Catholicam religionem syncerè non profitentur, eorundem exorcismos nō solum non formidare, verumetiam illudere & ridere, imò illos ipsos potius in quasuis angustias adigere, coercere & coarctare, vt verum fiat illud Apostoli: (Rom. 6.) Cui exhibens vos seruos ab obediendum, serui estis eius, cui

ob-



obediētis, siue peccati ad mortem, siue obedi-
tionis ad iustitiā. Porro Franciscanus ille, quia
religione erat Catholicus, & religionem ho-
nestate vitæ decorabat, tandem tres illos dæ-
mones omnes eiecit, quorum nomina (vt ipsi
interrogati fatebantur) erant Bœbus, Impus,
Barrabas. Interrogabantur præterea à diuersis
circumstātibz, quorum tres rem vt gesta est,
referentes audiui, an singuli homines haberēt
angelum malum, responderūt; Imò, vel quin-
que. Rogati quoque, an multi etiam nū caco-
dæmones delitescerent in inferno, dixerunt
paucos admodū: nam vniuersos ferè occupari
circa propagationem nouam religionum.

*Leo Imperator in oratione encomiastica de Ioanne
Chrystomo, & Simeon Metaphrastes in vita
D. Ioan. Chrystomi. Vxor præsidis Antiocheni
hysteria simul & heresi laborans, cū ad hæ-
reticos confugeret, pro remedio, illis nihil conferre
valentibus, tandem Ioann. Chrystomi consilio,
adpersione aque benedicta curatur, & à morbo,
& ab heresi. (Habetur in 1. tom. Suriij 27. Ia-
nuarij.)*

CAP XLIV.

Noteris hisce exemplis lubet iam per-
uertitum quoddam iucūda interpola-
tione subiicere. Cū plurimi apud Antio-
chiam heresi Marcionis infesti essent, atque
adco ipse Præses vrbis, Vxor eius morbo dy-
scenariæ diuinitus corripitur. Et ea quidem

M m 2 omnes